

***CERCETARI PRIVIND POTENTIALUL
PRODUCTIV AL OVINELOR
TIGAIE CAPNEGRU DE TELEORMAN
IN CONDITIILE PEDOCLIMATICE DIN SUDUL
DOBROGEI***

**CONDUCATOR STIINTIFIC,
Prof. Univ. Dr. Ing. TAFTA VASILE**

**DOCTORAND,
Ing. SAPERA IANCU**

CUPRINS

	pag.
INTRODUCERE	1
 CAPITOLUL I	
1.1. Orientari actuale si de perspectiva privind exploatarea ovinelor pe plan international.....	14
1.2. Orientari si tendinte privind cresterea si exploatarea ovinelor pe plan national.....	23
1.3. Conditiiile pedo-climatice si principalii parametri ai productiei agricole din Dobrogea.....	30
 CAPITOLUL II	
2.1. Factorii care influenteaza productia de lapte la ovine.....	34
2.1.1. Factorii genetici.....	36
2.1.2. Factorii de mediu.....	39
2.2. Factorii care influenteaza productia de carne la ovine.....	48
2.2.1. Factorii genetici.....	48
2.2.2. Factorii de mediu.....	50

CAPITOLUL III

3.1. Cerintele fiziologice in diferite stadii de dezvoltare la miei in relatie cu sporul in greutate.....	54
3.2. Stadiile de crestere si dezvoltare intrauterina a mielului.....	55
3.3. Stadiile de crestere si dezvoltare extrauterina a mielului.....	56
3.4. Dezvoltarea echipamentului enzimatic la miei.....	58

CAPITOLUL IV

4.1. Intensivizarea reproductiei la ovine.....	61
4.2. Factorii de influenta a activitatii sezoniere de reproductie.....	64
4.3. Folosirea timpurie la reproductie a tineretului femel ovin.....	65
4.4. Esalonarea in trepte a unei singure fatari pe an la ovine.....	66
4.5. Organizarea de fatari extratimpurii la ovine.....	67
4.6. Sincronizarea estrului si a fatarilor la ovine.....	68

CAPITOLUL V

5.1. Individualizarea ovinelor.....	71
5.2. Controlul productiei de lapte la ovine. Determinarea cantitativa a productiei de lapte.....	72
5.3. Aprecierea ovinelor dupa caracterele de exterior	74
5.4. Evaluarea productiei de carne la ovine.....	78

CAPITOLUL VI

6.1. Structura de rasa a ovinelor crescute in Dobrogea.....	82
---	----

CAPITOLUL VII

7.1. Scopul lucrarii.....	95
7.2. Material si metoda de lucru.....	95
7.3. Intretinerea animalelor , nutritia si controlul consumului de furaje.....	97
7.4. Organizarea reproductiei.....	103
7.5. Controlul productiei de lapte.....	104
7.6. Controlul productiei de carne.....	106
7.7. Controlul productiei de lana.....	109
7.8. Alte activitati.....	109

CAPITOLUL VIII

8.1. Rezultate si discutii.....	111
8.2. Conformatia corporala a ovinelor din rasa Tigaie Capnegru , Metisi Tigaie Capnegru X Merinos si Merinos de Palas.....	112
8.3. Determinarea indicilor de reproductie.....	119
8.4. Dezvoltarea corporala	123
8.5. Determinarea productiei de lapte.....	135
8.6. Determinarea capacitatii de ingrasare.....	141
8.6.1. Principalii indici cantitativi si calitativi ai carcasei.....	146
8.6.2. Aprecierea calitatii carcaselor	148
8.7. Productia de lana.....	153

CAPITOLUL IX

9.1. Eficienta economica a exploatarei ovinelor Tigaie Capnegru de Teleorman in conditiile pedoclimatice din sudul Dobrogei.....	160
9.2. Parametrii tehnici ai exploatareilor de ovine.....	161
9.3. Calcularea elementelor de cheltuieli specifice cresterii si exploatarei ovinelor.....	164
9.4. Calcularea veniturilor realizate prin exploatarea ovinelor.....	168
9.5. Rezultatul economice ale intregii exploatare.....	169
CONCLUZII.....	170
BIBLIOGRAFIE.....	175

INTRODUCERE

În România creșterea ovinelor constituie o activitate tradițională de mare importanță economică, dezvoltată în decursul timpului, ca rezultat al condițiilor naturale favorabile.

Schimbările înregistrate în țările din Europa Centrală și de Est și integrarea acestora în Uniunea Europeană, impun realizarea unor profunde reforme în toate domeniile activității economice și sociale.

Toate aceste reforme pot fi finalizate printr-o diminuare numerică a celor peste 4,2 milioane exploatații agricole și a măririi dimensiunilor acestora, prin introducerea formelor de asociere, funcționale și foarte eficiente în Europa de câteva decenii și care constituie cheia succesului în acest sector de activitate.

Comparativ cu țările Uniunii Europene în care producția animală ocupă o pondere de 60-70% din totalul producției agricole, în România producția animală ocupă în medie doar 35-40% din totalul producției agricole, cu specificarea că există județe a căror producție animală are o pondere de 75-80% din totalul producției agricole.

În acest context zootehnia românească și implicit creșterea ovinelor poate deveni o imensă avuție națională luând în considerare efectele a doi factori favorizanti și anume:

- a) *existența unor programe de ameliorare în domeniul creșterii ovinelor*, în urma cu 20-30 ani, au determinat o îmbunătățire evidentă a valorii genofondurilor populațiilor de ovine, a potențialului productiv a acestora, comparabile cu cele realizate pe plan mondial. Importul raselor de ovine specializate pentru lână, a aceloră pentru lapte și carne din anii 1980 și

preocuparile pentru formarea si consolidarea unor populatii de ovine specializate au fost actiuni cu efecte benefice pentru cresterea ovinelor din Romania.

b) *existenta unor importante resurse furajere in toate zonele tarii*, date fiind conditiile pedoclimatice favorabile din Romania. Dezvoltarea continua a productiei de cereale si leguminoase ca si punerea in valoare la intregul potential productiv a celor peste 4,8 milioane hectare de pajisti care in perspectiva vor putea fi organizate in forme private este un alt argument ce pun bazele dezvoltarii unor ferme familiale puternice pentru cresterea ovinelor functionale si performante.

Intrarea Romaniei in marea familie europeana implica crearea conditiilor necesare si gasirea celor mai bune solutii in toate domeniile. Cresterea ovinelor reclama o reevaluare a posibilitatilor de dezvoltare a productiilor obtinute in scopul rentabilizarii fermelor familiale ce au ca obiect de activitate acest sector.

Trecerea la economia de piata si aderarea productiei animale romanesti la cerintele Uniunii Europene face ca si domeniul cresterii ovinelor sa fie reevaluat pentru cresterea productiilor obtinute. Acest lucru reclama utilizarea integrala a tuturor resurselor din acest sector de activitate si are ca principal obiectiv asigurarea securitatii alimentare a populatiei si intarirea pozitiei Romaniei in schimburile cu produse alimentare pe piata mondiala.

Organizati in grupuri de producatori si cooperative agricole puternice, fermierii si implicit crescatorii de ovine din tarile Uniunii Europene valorifica productia in proportie de 55% pana la 95% in comun, prin cooperativa, in mod organizat.

Aceste forme de organizare functionale de zeci de ani in tarile Uniunii Europene permit conturarea si dezvoltarea economica a fermei familiale a carei dimensiune este de cele mai multe ori dependenta de forta de munca existenta intr-o familie si care ii asigura o existenta decenta fara a apela la angajarea persoanelor din afara ei.

Punerea în practică a formelor de asociere funcționabile de peste 50 ani în țările dezvoltate, poate duce și în România la rezultate spectaculoase. În România dimensiunea medie a unei exploatații zootehnice în domeniul creșterii ovinelor este de numai 7,80 cap., dimensiune ce nu permite definirea lor ca ferme și care determină totodată posibilități limitative în aplicarea unor fluxuri tehnologice eficiente.

Fără îndoială, creșterea extrem de mare a fermelor de ovine constituie un factor limitativ în tendința de mărire a producțiilor, în acest sens 83% din crescătorii de ovine din România dețin mai puțin de 10 capete și numai 10% dețin peste 150 capete. Este de remarcat faptul că ponderea crescătorilor cu peste 100-150 de ovine, are în ultima perioadă o ușoară tendință de creștere.

Rentabilizarea creșterii ovinelor în actualul context social poate avea loc numai prin încurajarea și implementarea formelor de asociere profesională, prin formarea grupurilor de producători și a cooperativelor de producție (cadru legislativ a fost deja creat prin promulgarea Legii grupurilor de producători agricoli nr. 277/2005 și Legii cooperatiei în agricultură, nr. 566/2004, în jurul cărora fermierii se pot organiza și își pot dezvolta activitatea. (96,97).

Prin formele de asociere menționate și crescătorii români pot hotărî de comun acord creșterea raselor de ovine cele mai potrivite și productive din zonă, aplicarea unor tehnologii de creștere și exploatare adecvate, pot înființa pe propriile suprafețe asolamente judicioase întocmite în care suprafețele de pășuni, dar mai ales cele de lucernă să fie incluse și intercalate cu mare atenție, dar ceea ce este foarte important, pot hotărî de comun acord vânzarea produselor în comun, chiar printr-o prealabilă prelucrare a acestora înainte de valorificarea pe piață.

Agricultura României se află în fața unor provocări multiple, complexe și urgente, în contextul integrării României în structurile Uniunii Europene prin aplicarea unor programe guvernamentale menite să absoarbă Fondurile Europene

pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală (FEADR), de peste 12 miliarde de Euro, în perioada 2007-2013.(100).

Partea de finanțare destinată înființării, modernizării și dezvoltării fermelor agricole are alocată o sumă de peste 3,2 miliarde Euro în perioada 2007-2013, suma de este destinată în principal proiectelor de înființare și modernizare a fermelor zootehnice și implicit a fermelor pentru creșterea ovinelor.

Absorbția fondurilor europene are menirea de a îmbunătăți mediul de afaceri, dezvoltarea complexă și durabilă a satului românesc, asigurarea sănătății populației și animalelor, a siguranței alimentare, protecția mediului și în general dezvoltarea spațiului rural.

Finalizarea unor proiecte prin utilizarea fondurilor europene în perioada de preaderare la Uniunea Europeană, au determinat mărirea cantității de lapte procesat de la 1 miliard de litri în 2005, la 2,8 miliarde litri în 2006 (o proporție de peste 27% îl constituie laptele de oaie), precum și creșterea capacității de procesare cu încă un milion de tone de carne.

Suprafetele de pasuni naturale situate în zona de munte și deal, dar într-o măsură apreciabilă și pe platourile podisului dobrogean, precum și existența unei rezerve importante de furaje secundare ca urmare a practicării unei agriculturi intensive, creează bazele unei sporiri numerice a efectivelor de ovine și în Dobrogea.

O analiză succintă a resurselor destinate furajării animalelor scoate în evidență că din totalul suprafeței agricole pe total țară o proporție de 32,93%, o reprezintă pasunile și fanetele(Tabel nr.1).